

En homenatge a Janice Monk (Sydney, 1937 - Tucson, 2024)

Mireia Baylina

Universitat Autònoma de Barcelona

mireia.baylina@uab.cat

 0000-0002-0365-4224

Maria Dolors Garcia Ramon

Universitat Autònoma de Barcelona

mariadolors.garcia.ramon@uab.cat

 0000-0002-5262-2990

Antoni Luna

Universitat Pompeu Fabra

antoni.luna@upf.ed

 0000-0002-5358-5773

© de les autores i l'autor

Resum

Janice Monk, geògrafa reconeguda internacionalment, va morir el 12 de juliol de 2024 a Tucson (Arizona). Monk va ser una figura cabdal en el desenvolupament i la institucionalització de la geografia i el gènere als Estats Units i més enllà de les seves fronteres, atès que va cofundar la Comissió de Gènere i Geografia de la Unió Geogràfica Internacional (UGI) el 1988, de la qual en va ser l'ànima fins al final. Els interessos intel·lectuals que van caracteritzar la trajectòria de Monk van ser les qüestions d'equitat i inclusió social, els temes sobre dones i gènere i el valor de les connexions internacionals, matèries que va canalitzar a través de la recerca, la docència i la implicació amb el servei professional per tal d'impulsar un canvi institucional. Amb tot, la singularitat acadèmica de Janice Monk va ser molt determinada per un mestratge actiu, generós i compromès envers geògrafs de diverses generacions, llocs, llengües i cultures del món. Monk va ser un far intel·lectual per al Grup de Recerca en Geografia i Gènere de la Universitat Autònoma de Barcelona i per al desenvolupament de la geografia i el gènere en aquesta universitat.

Paraules clau: Janice Monk; geografia i gènere; geografia social i cultural; Unió Geogràfica Internacional; obituari

Resumen. *En homenaje a Janice Monk (Sydney, 1937 -Tucson, 2024)*

Janice Monk, geógrafa reconocida internacionalmente, murió el 12 de julio de 2024 en Tucson (Arizona). Monk fue una figura fundamental en el desarrollo y la institucionalización de la geografía y el género en los Estados Unidos y más allá de sus fronteras, puesto que cofundó la Comisión de Género y Geografía de la Unión Geográfica Internacional (UGI) en 1988, de la que fue el alma hasta el final. Los intereses intelectuales que caracterizaron la trayectoria de Monk fueron las cuestiones de equidad e inclusión social, los temas sobre mujeres y género y el valor de las conexiones internacionales, materias que canalizó a través de la investigación, la docencia y la implicación con el servicio profesional para impulsar un cambio institucional. Aun así, la singularidad académica de Janice Monk fue muy determinada por una maestría activa, generosa y comprometida hacia geógrafas de diversas generaciones, lugares, lenguas y culturas del mundo. Monk fue un faro intelectual para el Grupo de Investigación en Geografía y Género de la Universitat Autònoma de Barcelona y para el desarrollo de la geografía y el género en esta universidad.

Palabras clave: Janice Monk; geografía y género; geografía social y cultural; Unión Geográfica Internacional; obituario

Résumé. *En hommage à Janice Monk (Sydney, 1937 – Tucson, 2025)*

Janice Monk, géographe de renommée internationale, est décédée le 12 juillet 2024 à Tucson, en Arizona. Monk a été une figure fondamentale dans le développement et l'institutionnalisation de la géographie et du genre aux États-Unis et dans le monde, co-fondatrice de la Commission sur le genre et la géographie de l'Union Géographique Internationale (UGI) en 1988, dont elle a été l'âme jusqu'à la fin. Les intérêts intellectuels qui ont caractérisé la carrière de Monk sont les questions d'équité et d'inclusion sociale, les questions de femmes et de genre, ainsi que la valeur des relations internationales, et elle les a canalisées à travers la recherche, l'enseignement et l'implication dans le service professionnel pour promouvoir le changement institutionnel. Néanmoins, la singularité académique de Janice Monk est grandement déterminée par une maîtrise active, généreuse et engagée envers les géographes de différentes générations, lieux, langues et cultures du monde. Monk a été un phare intellectuel pour le groupe de recherche sur la géographie et le genre de l'Université Autonome de Barcelone et pour le développement de la géographie et du genre dans cette université.

Mots-clés : Janice Monk ; géographie et genre ; géographie sociale et culturelle ; Union Géographique Internationale ; nécrologie

Abstract. *In memory of Janice Monk (Sydney, 1937 – Tucson, 2024)*

Janice Monk, an internationally recognized geographer, died on 12 July 2024 in Tucson, Arizona. Monk was a pivotal figure in the development and institutionalization of geography and gender in the United States and internationally, co-founding the International Geographical Union's (IGU) Gender and Geography Commission in 1988, of which she was the guiding spirit to the last. The intellectual interests that characterized Monk's career were social equity and inclusivity, issues of women and gender, and the valuing of international ties, and she channeled them through research, teaching and her engagement with professional service in order to prompt institutional change. Janice Monk's academic uniqueness is strongly determined by her teaching, which was active, generous and committed to female geographers of different generations, places, languages and cultures around the world. Monk was an intellectual beacon for the Geography and Gender Research

Group at the Universitat Autònoma de Barcelona and for the development of geography and gender at this university.

Keywords: Janice Monk; geography and gender; social and cultural geography; International Geographical Union; obituary

I hope that looking back also prompts us to look to the future with aspirations that are inclusive and creative – ones that value commitments to social change, international collaboration, and the pleasure and rewards that come from working together and that enable us to forge such good friendships and the intellectual stimulation that I have received.

Janice MONK (2015). «Braided streams: Spaces and flows in a career». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 61(1), 5-20

«Rius trenats. Espais i fluxos en una carrera acadèmica» és el títol que va posar Janice Monk al seu article publicat a *Documents d'Anàlisi Geogràfica* l'any 2015 i que va ser posterior al discurs de recepció del doctorat *honoris causa* que va pronunciar a la Universitat Autònoma de Barcelona el 16 d'octubre de 2013. Certament, aquesta idea de connexió, flux i dinamisme va ser la que va identificar la figura de Janice Monk dintre de la geografia internacional, recollida també recentment en un llibre publicat en homenatge a ella i titulat *Bridging worlds-Building feminist spaces*, on la metàfora del pont connectant la geografia feminista al món és el que millor defineix la figura de suport que Janice Monk va ser per a les geògrafes feministes de diverses generacions i països (Datta et al., 2023).

El 12 de juliol de 2024 Janice Monk va morir a Tucson (Arizona). Geògrafa reconeguda internacionalment, mestra, companya i amiga del Grup de Recerca en Geografia i Gènere de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Janice Monk va ser una figura cabdal en el desenvolupament i la institucionalització de la geografia i el gènere als Estats Units i internacionalment, atès que va cofundar la Comissió de Gènere i Geografia de la Unió Geogràfica Internacional (UGI) el 1988, de la qual en va ser l'ànima fins al final. Els interessos intel·lectuals que van caracteritzar la trajectòria de Monk van ser les qüestions d'equitat i inclusió social, els temes sobre dones i gènere i el valor de les connexions internacionals (Monk, 2015: 7), qüestions que va canalitzar a través de la recerca, la docència i la implicació amb el servei professional, per tal d'impulsar un canvi institucional. Però la singularitat acadèmica de Janice Monk està molt determinada per un mestratge actiu, generós i compromès envers geògrafes de diverses generacions, llocs, llengües i cultures del món. És aquesta capacitat de difondre i d'impulsar idees, mètodes i activitats, com també de connectar persones amb interessos semblants i complementaris, el que provoca que la carrera de Janice Monk segueixi una trajectòria particular.

Janice Monk va néixer a Sydney el 13 de març de 1937, ciutat on es va llicenciar en Geografia l'any 1957, per continuar després estudis de postgrau

als Estats Units. El 1972 es va doctorar a la Universitat d'Illinois, amb una tesi sobre l'ecologia social de sis comunitats rurals parcialment aborígens de Nova Gal·les del Sud, un treball situat en la intersecció entre la geografia i els estudis indígenes a Austràlia, quelcom que ella no havia vist en tota la llicenciatura a la Universitat de Sydney. El seu interès se centrava en les experiències viscudes per les persones, identificant-ne les condicions de vida i reconeixent-ne la diversitat. En lloc de tractar la identitat aborigen com un problema, va posar el focus en la pobresa i en les polítiques governamentals com a condicionants de les desigualtats (Howitt et al., 2024). La metodologia emprada era bàsicament qualitativa i etnogràfica, en un moment en què la recerca als Estats Units era molt quantitativa i també poc interessada pels estudis culturals i ètnics. És per això que pot considerar-se pionera en la introducció del gir cultural en geografia, iniciativa que després ha estat tan important en la geografia internacional. Monk va reprendre aquest tema de recerca els darrers anys de la seva vida acadèmica. A través d'un projecte de col·laboració va poder tornar a Austràlia, viatjar als llocs on havia indagat el 1965, trobar-se amb les noves generacions de les famílies amb les quals va treballar, crear l'Arxiu Jan Monk a Canbera amb tots els materials originals de la seva anàlisi i formar nous investigadors i investigadores en les interseccions entre la política, l'entorn i la vida de les persones. Després de cinquanta anys, ara ja treballava amb una perspectiva analítica de gènere, poder i raça per interpretar la informació rebuda (Howitt et al., 2018; Monk et al., 2023).

L'any 1980 va obtenir una plaça de recerca estable a la Universitat d'Arizona, a Tucson, i va formar part del Southwest Institute for Research on Women (SIROW), un centre de recerca regional i interdisciplinària que reunia investigadores d'Arizona, Colorado, Nou Mèxic i Utah, per tractar la diversitat de dones de la regió més enllà de les angloamericanes, per exemple, les mexicanes americanes i les índies americanes. L'any 1983, Monk en va arribar a ser directora executiva durant vint-i-un anys, fins al 2004. Al mateix temps, va exercir de professora de recerca al Departament de Geografia i Desenvolupament de la mateixa universitat, fins que en va esdevenir professora emèrita. Aquest va ser el camp base de la vida acadèmica de Janice Monk, des del qual anava i tornava de molts països, difonent teories sobre com el gènere, el lloc i la raça condicionaven les geografies viscudes; formant acadèmics, acadèmiques i estudiants, i reformulant la condició androcèntrica de la disciplina. Molt aviat va escriure a *The Professional Geographer*, juntament amb Susan Hanson, «On not excluding half of the human in human geography», un document que esdevindria seminal en geografia feminista (Monk i Hanson, 1982). En aquest article les autores es referien a les llacunes existents en la teoria, els conceptes i els mètodes en la recerca geogràfica posant exemples de molts àmbits de la disciplina. Un article inspirador per a moltes geògrafes i també investigadores d'altres ciències socials i humanes.

Del treball sobre les dones, el gènere i les perspectives feministes emfasitzant la importància dels llocs i de les seves cultures en la diversitat de les dones en va fer el seu propòsit de vida, enriquidor per a ella i molt inspirador per

a totes les persones que l'havíem coneguda. Ara que els estudis en geografia feminista reconeixen que la posicionalitat de les investigadores i els contextos en què es fa la recerca influencien els resultats, Monk ja tenia un sentit especial per adonar-se de com els entorns socials i polítics, les tradicions acadèmiques i els investigadors i les investigadores modelaven la creació i la disseminació del coneixement. La seva posicionalitat com a australiana d'origen que vivia als Estats Units, a la frontera amb Mèxic, i l'interès que sentia per la geografia social, cultural i de gènere la van situar força als marges de la cultura geogràfica angloamericana majoritària del moment, sense impedir que hi exercís una notable influència. Del 2001 al 2002, Monk va ser presidenta de l'Associació de Geògrafs Americans (AAG), de qui l'any 2000 va rebre un reconeixement a la seva trajectòria (Lifetime Achievement Honours)¹. Aquesta doble perspectiva, com a *insider* i alhora *outsider* en l'acadèmia hegemònica del món anglosaxó, li va permetre connectar amb gran efectivitat amb la recerca arrelada en altres espais acadèmics que, a parer seu, també havien de ser «internacionals». La seva sensibilitat i receptivitat cap a les geografies i les geògrafes d'altres cultures i llengües va donar lloc a relacions intenses, suport personal i estímulo intel·lectual a persones de països on l'enfocament de gènere no era prou conegut o ni tan sols era acceptat en la geografia acadèmica. Aquesta tasca de Monk es va intensificar a partir de la creació de la Comissió en Gènere i Geografia de la Unió Geogràfica Internacional (UGI), juntament amb Janet Momsen i Maria Dolors Garcia Ramon, el 1988. Per la seva tasca, l'any 2012, Monk va rebre el Lauréat d'Honneur de la UGI.

La història de la creació de la comissió és un exemple de la relacionalitat entre persones, llocs i trajectòries que defensava Monk. Janice Monk va conèixer Maria Dolors Garcia Ramon el 1984 a París, al Congrés de la Unió Geogràfica Internacional, i allà es va estudiar la idea de crear una xarxa de geògrafes feministes. Aquesta idea es va consolidar el 1986 a Barcelona, en el marc del Congrés Regional de la Unió Geogràfica Internacional, on Janice Monk, Maria Dolors Garcia Ramon i Gemma Cànoves (Universitat Autònoma de Barcelona) van organitzar una taula rodona per explorar direccions en els estudis de gènere en la geografia, tal com havia ocorregut en diferents contextos. Les idees expressades van ser ben rebudes entre les persones participants i la col·legialitat de la sessió va esdevenir el primer pas per situar el gènere en els circuits oficials de la Unió Geogràfica Internacional (Monk, 2015: 8). El Grup d'Estudi en Gènere i Geografia de la UGI va esdevenir oficial el 1988 al congrés celebrat a Sydney, sota el lideratge de Janet Momsen (presidenta), qui en va preparar la sol·licitud i la va transmetre al comitè executiu de la UGI, de Janice Monk (vicepresidenta) i de Maria Dolors Garcia Ramon (secretària). I el grup va ascendir a comissió al Congrés de Washington, el 1992. La Comissió ha estat l'agent més important per promoure la internacionalització del gènere

1. L'AAG, en el seu *Annual Meeting* de 2025 celebrat a Detroit, EUA, va dedicar una sessió a honorar la figura de Janice Monk, *Celebrating and Remembering Jan Monk*, amb la presència de companys i companyes de professió, amistats i alumnat.

dins la geografia, per la potencialitat de les acadèmiques de disseminar les seves recerques i per fer la disciplina més inclusiva (Garcia Ramon i Luna, 2023). Una primera via per promoure la inclusivitat va ser la creació de la *IGU Gender Newsletter* el 1988, una publicació semestral en línia que recull els treballs de les investigadores i els esdeveniments de la Comissió, a més d'informar sobre els congressos, els seminaris i altres temes d'interès sobre la geografia i el gènere al món. La *Newsletter* es publica en anglès, francès i espanyol. Janice Monk en va ser editora durant 30 anys i Maria Dolors Garcia Ramon s'encarregà de la traducció espanyola des de l'inici de les traduccions als dos altres idiomes, el 2008. La publicació, avui editada per Joos Droogleever Fortuijn (qui va ser presidenta de la Comissió i primera vicepresidenta de la UGI), ja compta amb 72 números i és un mitjà excel·lent per fer circular els treballs i les informacions de geògrafes del Sud i del Nord globals.

La relació de Janice Monk amb Maria Dolors Garcia Ramon, el Grup de Recerca en Geografia i Gènere i el Departament de Geografia de la UAB data des de 1986. Des d'aleshores, Monk va venir més de quinze vegades a la Universitat Autònoma de Barcelona en períodes sabàtics (el 1992 i el 2006), durant estades de recerca o fent-hi visites més curtes per participar en projectes conjunts de recerca o impartir-hi conferències. La darrera va ser el juliol de 2017, per celebrar el seu vuitantè aniversari. Monk també va participar en els cursos intensius Erasmus, una iniciativa d'ensenyament de la Unió Europea per tal de connectar col·legues europeus i europees que treballassin en temes de gènere i que va permetre que la UAB i sis universitats de cinc països europeus (Dinamarca, Espanya, Grècia, Països Baixos i Regne Unit) organitzessin cursos intensius sobre geografia i gènere a les seves institucions educatives des de 1990 fins a 1998, amb professorat i alumnat procedent de les universitats participants. Janice Monk va participar en els dos cursos organitzats per la UAB (1993 i 1998) i en el de la Universitat Nacional Tècnica d'Atenes, com a part del Grup de Recerca de la UAB, el 1994. Els cursos esdevenien molt interessants, perquè transmetien tradicions diferents de la geografia, tant des de la teoria com des de la metodologia. Desenvolupar-se en un grup culturalment i lingüísticament divers va suposar tot un repte per a l'alumnat i el professorat involucrat, a més d'una font d'aprenentatge que va superar les expectatives formatives en «geografia i gènere» dels cursos. La importància dels llocs i les diferències entre el nord i el sud d'Europa que s'hi plasmaven van representar una font d'inspiració per a Garcia Ramon i per a Monk, que van editar el llibre *Women of the European Union: The Politics of Work and Daily Life*, el 1996, publicat a Routledge, a més d'una col·lecció d'obres sota el títol «International Studies of Women and Place», que Monk i Momsen van iniciar i que avui ja compta amb més de quaranta volums. Aquesta vocació de col·laboració i coautoría amb col·legues fora de l'àmbit angloamericà va ser una pràctica en la trajectòria de Monk i un exemple de la promoció de la geografia i el gènere realment internacional. I no només publicant en revistes, editorials i llengües hegemòniques, sinó també fora d'aquests espais, com en el cas de la revista belga *Belgeo* (2007), on Garcia Ramon i Monk van editar un número mono-

gràfic sobre «Gender and Geography Worldwide: Contesting Anglo-American Hegemony», recopilant alguns dels textos presentats en un seminari internacional organitzat pel Grup de Recerca en Geografia i Gènere de la UAB el 2006. Dintre d'aquesta tendència també cal parlar de la publicació de diversos articles a les revistes *Documents d'Anàlisi Geogràfica* i *Treballs de la Societat Catalana de Geografia*, escrits en català, castellà i anglès, sobre la geografia feminista (Garcia Ramon i Monk, 1987), les perspectives feministes en diversos llocs del món (Monk, 1995), la seva experiència «teixint teranyines» entre llocs, persones i idees (Monk, 2006, 2007, 2015) i els altres dos punts de la seva trajectòria: la docència (Monk, 2001a) i la transformació institucional (Monk, 2001b). Altres obres de Janice Monk s'han publicat en alemany, italià, japonès i portuguès.

En docència, Monk es va preocupar de seguida per què i com s'ensenyava a la Universitat d'Arizona. Va introduir cursos de geografia i gènere al currículum, però també s'encarregà d'aconseguir que altres assignatures no resultessin *gender blind* (cegues quant al gènere), i això ho va traslladar a unes altres disciplines de la Facultat. L'organització de cursos va anar seguida d'estratègies més ambicioses, com ara la contractació d'investigadores d'altres països al SIROW, perquè formessin en gènere les investigadores locals amb exemples d'altres ciències socials i humanes de diversos llocs del món. Monk va treballar també a nivell nacional sobre la transformació educativa amb l'Associació de Geògrafs Americans (AAG) i el Consell Nacional per l'Educació Geogràfica dels Estats Units. En aquestes organitzacions va desenvolupar projectes per a professorat d'ensenyament secundari, amb la creació de materials i enfocaments pedagògics per tal d'incloure-hi contingut i estratègies inclusives de gènere, raça i ètnia (Monk et al., 2000). Institucionalment, es va ocupar de contrastar les visions que tenien el professorat i l'alumnat sobre la disciplina o les carreres professionals a través de diversos projectes, en els quals no només hi va involucrar persones de l'acadèmia, sinó també professionals de la geografia que treballaven en institucions públiques, empreses i organitzacions no governamentals. A aquesta tasca probablement li va portar el seu interès per desvetllar la història de les dones geògrafes als Estats Units des de finals del segle XIX fins a la dècada de 1970. Monk va voler esbrinar com les poques i poc reconegudes geògrafes percebien el seu treball, quins desafiaments encaraven en universitats masculinitzades i com van contribuir a modificar l'educació i la societat del moment (Monk, 2004).

Jan Monk va tenir un paper fonamental en la mentoria de joves geògrafs i geògrafes, i va destacar especialment en la seva tasca amb estudiants de postgrau i geògrafs i geògrafes en les primeres etapes de la seva carrera. La seva col·laboració amb Michael Solem i Kenneth Foote, amb la publicació de llibres com ara *Practicing Geography* (2012) i *Aspiring Academics: A resource book for graduate students and career faculty* (2009), va ser crucial per proporcionar recursos valuosos als geògrafs i a les geògrafes que començaven la seva carrera acadèmica. A més, el seu compromís amb els *early career geographers* va ser excepcional, atès que no únicament va donar suport a dones, sinó també a uns altres col·lectius minoritaris i a estudiants internacionals, a qui va ajudar

a integrar-se i a prosperar en l'àmbit acadèmic de la geografia, amb la qual cosa va promoure un entorn més inclusiu i divers dins la disciplina.

Aquesta vocació d'ajuda la va traslladar a nivell personal, perquè va acollir investigadors i investigadores de múltiples entorns acadèmics i països a la Universitat d'Arizona (i habitualment a casa seva). En el nostre cas, Maria Dolors García Ramon hi va realitzar diverses estades sabàtiques, Antoni Luna hi va elaborar la seva tesi doctoral, Mireia Baylina hi va fer una estada de recerca, i altres persones del Departament o que hi estaven estretament vinculades també van ser ben rebudes a la Universitat d'Arizona sota la seva supervisió. Aquestes trobades han repercutit en un estímul intel·lectual i una col·laboració científica estreta i continuada al llarg del temps que ha estat imprescindible per donar impuls a la internacionalització de les nostres activitats investigadores, docents i institucionals. Des d'una visió de la geografia que no tenia ni fronteres disciplinàries ni limitacions espacials, amb Jan Monk les diferències lingüístiques i culturals eren sempre superades per una confiança i un entusiasme mutus (García Ramon i Luna, 2023). Per això també va exercir impacte en les ciències socials, les arts i les humanitats. El seu rol pioner en la introducció del gènere a la geografia i la disseminació d'aquest desafiament a nivell internacional és paral·lel al seu treball en les relacions entre l'art, la creativitat i el paisatge. Un dels primers projectes que Monk va desenvolupar al SIROW, juntament amb Vera Norwood, tractava sobre la relació entre el paisatge, la cultura i les dones escriptores i artistes del sud-oest americà a través d'una visió històrica des de 1880 fins a 1980. A banda de donar visibilitat a l'enorme riquesa cultural de la regió, les autores plasmaven com dones artistes de diferents cultures percebien el paisatge que les envoltava i com el seu treball creatiu reflectia aquesta relació. El projecte era una mescla interessant entre la geografia cultural i la humanista amb una clara perspectiva de gènere, temàtica absent aleshores en aquests dos paradigmes geogràfics. Aquesta forma d'explorar les relacions entre les persones i els paisatges emfasitzant-ne la diversitat i des del feminisme també inspirà la geografia catalana. I no només en forma de publicacions (Luna i Cerarols, 2015), sinó també a nivell institucional, en referència a la integració curricular, tal com Monk va fer. Les geohumanitats que s'imparteixen a la Facultat d'Humanitats de la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona) estan clarament inspirades en aquesta relació entre el paisatge, la creativitat i el gènere, un enfocament original interdisciplinari plasmat en la docència, en la recerca i en la transferència social (Cerarols i Luna, 2017).

Janice Monk va estar al peu del canó fins que la salut li ho va permetre. Li agradava saber de les persones que apreciava i participar en el que pogués. Una de les seves darreres col·laboracions amb el Grup de Recerca en Geografia i Gènere de la UAB va ser la coedició del llibre titulat *Maria Dolors García Ramon: Geografía y género, disidencia e innovación* (Albet et al., 2019), fruit de l'estreta coneixença sobre la trajectòria i la personalitat de García Ramon; a més de la participació en el capítol del llibre sobre el gènere i la geografia internacional (Baylina et al., 2022), publicat en el volum commemoratiu del centenari de la Unió Geogràfica Internacional.

La trajectòria de Janice Monk ha sobreviscut a la universitat neoliberal. Malgrat una producció científica important, la seva carrera «desviada», tal com ella mateixa la definia per dedicar-se a qüestions que no eren les del corrent principal en la geografia del moment (Monk i Allen, 2021), supera tot tipus de mètriques avaluadores dels currículums actuals. Els arguments feministes de Monk han exercit un efecte polític en moltes universitats. Pocs geògrafs i geògrafes de prestigi reconegut han il·luminat, inspirat i ajudat de forma tan compromesa i solidària tantes persones d'arreu del món a promoure la geografia i les ciències socials i humanes. Per la seva decisiva contribució al desenvolupament de la geografia i el gènere i la geografia social i cultural a escala internacional, com també per la seva valuosa col·laboració amb la Universitat Autònoma de Barcelona, va ser investida doctora *honoris causa* per part d'aquesta institució, a proposta de la Facultat de Filosofia i Lletres, el 16 d'octubre de 2013.

Referències bibliogràfiques

- ALBET, Abel (ed.); MONK, Janice; PRATS FERRET, Maria i VELEDA DA SILVA, Susana M. (2019). *Maria Dolors Garcia-Ramon: Geografia y género, disidencia e innovación*. Barcelona: Icària. Espacios Críticos.
- BAYLINA, Mireia; GARCIA RAMON, Maria Dolors i MONK, Janice (2022). «Gender and international geography». A: KOLOSOV, Vladimir; GARCÍA-ÁLVAREZ, Jacobo; HEFFERNAN, Michael i SCHELHAS, Bruno (eds.). *A geographical century: Essays for the centenary of the International Geographical Union*. Cham: Springer, 167-177.
- CERAROLS, Rosa i LUNA, Antoni (2017). «Geohumanidades: El papel de la cultura creativa en la intersección entre la geografía y las humanidades». *Treballs de la Societat Catalana de Geografia*, 84, 19-34.
- DATTA, Anindita; MOMSEN, Janet i OBERHAUSER, Ann (eds.) (2023). *Bridging Worlds-Building Feminist Geographies: Essays in Honour of Janice Monk*. Londres: Routledge.
- GARCIA RAMON, Maria Dolors i MONK, Janice (1987). «Geografía feminista: Una perspectiva internacional». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 10, 147-157.
- (eds.) (1996). *Women of the European Union: The politics of work and daily life*. Londres: Routledge.
- (2007). «Feminist geographies around the world». *Belgeo*, 3 [Número especial editat per persones convidades].
- GARCIA RAMON, Maria Dolors i LUNA, Antoni (2023). «Connecting distant academic landscapes, inspiring researchers: Jan Monk's role in developing gender geography and geohumanities in Spain». A: DATTA, Anindita et al. (eds.). *Bridging worlds-Building feminist geographies: Essays in Honour of Janice Monk*. Londres: Routledge, 9-18.
- HOWITT, Richard; CREW, David; MONK, Janice; COLYER, Claire i HULL, Stephanie (2018). «Giving back after fifty years: Connecting, returning and reflecting—New research in old settings». A: HERMAN, R. D. K. (ed.). *Giving back: Research and Reciprocity in Indigenous Settings*. Corballis: Oregon State University, 128-148.
- HOWITT, Richard; FINCHER, Ruth; GIBSON, Katherine; BATTERBURY, Simon i BRUCE, Ryan (2024). «Janice Edith Jones Monk (13.03.1937-12.07.2024)». *Australian Geographer*, 55(3), 425-431.

- LUNA, Antoni i CERAROLS, Rosa (2015). «Paisaje, cine y género». A: LUNA, Antoni i VALVERDE, Isabel (eds.). *Paisaje y emoción: El resurgir de las geografías emocionales*. Barcelona: Observatori del Paisatge de Catalunya. Universitat Pompeu Fabra.
- MONK, Janice (1995). «El lloc compta: Perspectives internacionals comparades sobre la geografia feminista». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 26, 241-255.
- (2001a). «Teaching the 'other'?: Linking knowledge, emotions and action». *Treballs de la Societat Catalana de Geografia*, 52, 383-392.
- (2001b). «Continuidades, cambios y retos de la geografía contemporánea en los Estados Unidos». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 39, 75-95.
- (2004). «Women, gender and the histories of American geography». *Annals of the Association of American Geographers*, 94(1), 1-22.
- (2006). «Teixint una teranyina». *Treballs de la Societat Catalana de Geografia*, 61-62, 117-182 i 183-187.
- (2007). «Generizando la geografía: Personas, lugares e ideas». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 49, 21-42.
<<https://doi.org/10.5565/rev/dag.1081>>
- (2015). «Braided Streams: Spaces and Flows in a Career». *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 61(1), 5-20.
<<https://doi.org/10.5565/rev/dag.229>>
- MONK, Janice i ALLEN, Casey D. (2021). «The deviant geographer». *The Geographical Bulletin*, 62(1), 45-46.
- MONK, Janice i HANSON, Susan (1982). «On not excluding half of the human in human geography». *The Professional Geographer*, 34, 11-23.
- MONK, Janice; HOWITT, Richard; COLYER, Claire; KILBY, Candy; KILBY, Lynette; COLLINS, Stephen; JOHNSON, Bev; CREW, David i PENRITH, Roger (2023). «Social change in Griffith: Discourses of indigeneity, identity, justice and wellbeing over fifty years». A: MOMSEN, Janet; DATTA, Anindita i OBERHAUSER, Ann (eds.). *Bridging worlds-Building feminist geographies: Essays in honor of Janice Monk*. Londres: Routledge, 181-203.
- MONK, Janice; SANDERS, Rickie; KILLAM SMITH, Peg; TUASON, Julie i WRIDT, Pamela (2000). «Finding a way: A program to enhance gender equity in the K-12 classroom». *Women's Studies Quarterly*, 28(3), 177-181.
- SOLEM, Michael; FOOTE, Kenneth i MONK, Janice (2009). *Aspiring academics: A resource book for graduate students and career faculty*. Upper Sadler River, NJ: Association of American Geographers & Pearson.
- (2012). *Practicing geography [careers for enhancing society and the environment]*. Upper Sadler River, NJ: Association of American Geographers & Pearson.